

9 Φεβρουαρίου, 1994

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΥΡΟΦΟΡΑ Χ" ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 250/91)

-
- Λέξεις και Φράσεις — Ο όρος “μεταπτυχιακές σπουδές” — Ερμηνεία υπό το φως των ορισμών των όρων “μετεκπαίδευση” και “μεταπτυχιακή εκπαίδευση” από τη νομολογία — Διαστολή από την απαίτηση “τίτλου”. 5
- Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία και εφαρμογή τους — Έργο της Ε.Δ.Υ. — Πεδίο επεμβάσεως του Δικαστηρίου. 10
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Η αξιολόγηση κατά τις συνεντεύξεις από τον Προϊστάμενο δεν ισοδυναμεί με σύσταση — Διάκριση της αξιολόγησης με τη σύσταση Προϊσταμένου. 15
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Η διαπίστωση της καταλληλότητας των υποψηφίων εμπίπτει στη διακριτική ευχέρεια της Ε.Δ.Υ. — Τρόπος διαπίστωσης της καταλληλότητας, ανήκει στην Ε.Δ.Υ. — Πάντοτε εντός των πλαισίων του Νόμου — Κλήση και παρουσία κατά την προφορική συνέντευξη άλλου λειτουργού, νόμιμη. 20
- Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συστάσεις Προϊσταμένου — Φύση — Παραγνώρισή τους μόνο με ειδική αιτιολογία — Η αρχαιότητα μπορεί να αποτελέσει επαρκή αιτιολογία για παραγνώριση της σύστασης, επί ισοτιμίας στην αξία.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Ανυπαρξία υποχρέωσης καταγραφής των ερωταποκρίσεων — Επιβάλλεται η καταγραφή μόνο της κρίσης — Η κρίση ανατιμολογητή και ανέλεγκτη δικαστικώς.

5

Η αιτήτρια προσέβαλε την προαγωγή του ενδιαφερόμενου μέρους στη θέση Λειτουργού Αλιείας Α', Τμήμα Αλιείας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Δεν έχει μέχρι σήμερα ερμηνευθεί σε οποιαδήποτε υπόθεση ο όρος "Μεταπτυχιακές Σπουδές" στο κείμενο οποιουδήποτε Σχεδίου Υπηρεσίας. Έχει, όμως, ερμηνευθεί ο όρος "Μεταεκπαίδευση" καθώς και ο όρος "Μεταπτυχιακή Εκπαίδευση".

20

Στις υποθέσεις *Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας και Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας* το Δικαστήριο απέρριψε εισήγηση ότι ο όρος "μεταπτυχιακή εκπαίδευση" προϋποθέτει απονομή τίτλου ή διπλώματος και επεσήμανε τη διάκριση μεταξύ "μεταπτυχιακής εκπαίδευσης" και "μεταπτυχιακού τίτλου ή διπλώματος".

25

Η ίδια προσέγγιση επιβάλλεται να υιοθετηθεί και στην παρούσα υπόθεση. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης προνοεί για "μεταπτυχιακές σπουδές" και όχι "μεταπτυχιακό τίτλο ή διπλώμα". Το γεγονός ότι τη συμπλήρωση των μεταπτυχιακών σπουδών δεν ακολούθησε η απονομή μεταπτυχιακού τίτλου ή διπλώματος στο ενδιαφερόμενο μέρος δεν σημαίνει ότι αφαιρεί από την Ε.Δ.Υ. την εξουσία που έχει να αξιολογήσει το εκπαιδευτικό αντίκρισμα των συγκεκριμένων μεταπτυχιακών σπουδών του και να τον θεωρήσει ότι κατέχει το επίδικο πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης.

30

35

2. Η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει, αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά επιτρεπτή, ακόμα και στην περίπτωση που το Δικαστήριο θα υιοθετούσε διαφορετική ερμηνεία.

40

3. Η αξιολόγηση των υποψηφίων από το Διευθυντή κατά τη συνέντευξη, δεν ισοδυναμεί με σύσταση. Η διάκριση μεταξύ αξιολόγησης κατά τη συνέντευξη και σύστασης από τον Προϊστάμενο του Τμήματος, έχει επισημανθεί και τονισθεί από τη νομολογία.

4. Το πρωταρχικό καθήκον της Ε.Δ.Υ. είναι η εξεύρεση του καταλληλότερου υποψηφίου. Έχει δε νομολογηθεί ότι εναπόκειται στη διακριτική της ευχέρεια ο τρόπος διαπίστωσης της καταλληλότητας των υποψηφίων, πάντοτε, βέβαια, με την προϋπόθεση ότι ο τρόπος που θα επιλέξει δεν αντίκειται προς το Νόμο. 5
5. Οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος αποτελούν ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία. Η επάρκεια της αιτιολογίας κρίνεται ανάλογα με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Η αρχαιότητα μπορεί να αποτελέσει λόγο για απόκλιση από τη σύσταση του Προϊσταμένου, όταν οι υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι σε αξία. 10
6. Η ΕΔΥ δεν είναι υποχρεωμένη, κατά την προφορική εξέταση, να καταγράψει ούτε τις ερωτήσεις που υποβάλλονται, ούτε τις απαντήσεις των υποψηφίων σ' αυτές. Η υποχρέωσή της περιορίζεται στην καταγραφή της κρίσης που διαμορφώνει για ένα έκαστον υποψήφιο κατά την προφορική εξέταση. Δεν επιβάλλεται να δίδει οποιαδήποτε αιτιολογία για την υποκειμενική αξιολόγηση των υποψηφίων στην οποία προβαίνει. Επιπρόσθετα, πρέπει να λεχθεί ότι δεν χωρεί έλεγχος της υποκειμενικής κρίσης των μελών της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση. 15

20

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- Δημοκρατία ν. Χρίστου (1991) 3 Α.Α.Δ. 56,* 30
- Δημητρίου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2232,*
- Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 3600,*
- Σολωμού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 3675,* 35
- Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 627,*
- Πράτσου κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1905,* 40
- Κραμβιά κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1879,*
- Ιακωβίδη κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2688,*

4 Α.Α.Δ. Χ'Χριστοφόρου ν. Δημοκρατίας

Frangoullides a.o. v. Republic (1985) 3 C.L.R. 1680,

Papaleontiou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 211,

5 *Μιλτιάδους κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318,*

Rolis Lewis v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253,

10 *Μακαρούνα ν. Δημοκρατίας (1991) 4 Α.Α.Δ. 388,*

Κυπριανού ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 1106,

Λύονα κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038,

15 *Maratheftou a.o. v. Republic, (1982) 3 C.L.R. 1088,*

Ιακωβίδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 2102,

20 *Δημοκρατία ν. Σταύρου (1993) 3 Α.Α.Δ. 71,*

Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 922,

Μεταξάς ν. Δημοκρατίας (1993) 4 Α.Α.Δ. 598,

25 *Κωνσταντίνου κ.ά. ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων (1992) 3 Α.Α.Δ. 228,*

Νικολαΐδης ν. Δημοκρατίας (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 1021.

30 **Προσφυγή.**

35 Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία προάχθηκε στη θέση Λειτουργού Αλιείας Α' (Προϊπολογισμός Ανάπτυξης), Τμήμα Αλιείας, το ενδιαφερόμενο μέρος αντί η αιτήτρια.

Α. Χριστοδούλου, για την Αιτήτρια.

40 Τ. Πολυχρονίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Καμία εμφάνιση για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Η Αιτήτρια προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας (Ε.Δ.Υ.), η οποία δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 21/12/1990, με την οποία προάχθηκε στη θέση Λειτουργού Αλιείας Α (Προϋπολογισμός Ανάπτυξης), Τμήμα Αλιείας, το Ενδιαφερόμενο Μέρος Γεώργιος Α. Γεωργίου, αντί της Αιτήτριας. 5

Η επίδικη θέση είναι θέση προαγωγής και η πλήρωσή της ζητήθηκε με επιστολή του Γενικού Διευθυντή του Υπουργείου Γεωργίας και Φυσιικών Πόρων (εφεξής 'το Υπουργείο'), ημερομηνίας 26/5/1988. Σε πρώτο στάδιο επιλήφθηκε του θέματος η αρμόδια Τμηματική Επιτροπή η οποία, με την έκθεσή της προς την Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 27/7/1989, σύστησε για επιλογή τέσσερις υποψήφιους, ανάμεσα στους οποίους την Αιτήτρια και τον κ.Γεωργίου. 10

Η έκθεση της Τμηματικής Επιτροπής εξετάστηκε από την Ε.Δ.Υ. στις 25/9/1989. Στην ίδια συνεδρία της η Ε.Δ.Υ. αποφάσισε, ανάμεσα σ' άλλα, να μη λάβει υπόψη της τροποποιήσεις που έγιναν από τον Προσυπογράφοντα Λειτουργό στις εμπιστευτικές εκθέσεις του κ. Γεωργίου για τα έτη 1982, 1983 και 1984, γιατί δεν είχαν τηρηθεί οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων. 15

Στις 26/6/1989 όλοι οι υποψήφιοι, εκτός της Αιτήτριας, είχαν αποστείλει κοινή επιστολή προς την Ε.Δ.Υ., με την οποία ζητούσαν να μη ληφθούν υπόψη οι εμπιστευτικές εκθέσεις ως το μοναδικό κριτήριο για την αξία, αλλά να διερευνηθεί το θέμα για τη διακρίβωση της πραγματικής αξίας τους. Οι ίδιοι υποψήφιοι επανέλαβαν την παράκλησή τους με νεώτερη επιστολή τους προς την Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 9/1/1990, στην οποία τόνισαν ότι η έλλειψη οργανωτικής δομής στο Τμήμα, για σειρά ετών, είχε ως αποτέλεσμα οι εκθέσεις να μην είναι αντιπροσωπευτικές της αξίας των υποψηφίων. 25

Κατά τη συνεδρία τους, ημερομηνίας 10/4/1990, η Ε.Δ.Υ. εξέτασε το θέμα που ηγήθηκε και πήρε την απόφαση που αναφέρεται στο πιο κάτω πρακτικό της εν λόγω συνεδρίας της: 30

“Η Επιτροπή, αφού σημείωσε το περιεχόμενο της πιο πάνω επιστολής, παρατήρησε ότι η Μυροφόρα Χ'Χριστοφόρου που είναι η μόνη υποψήφια που δεν υπογράφει την επιστολή, αξιολογήθηκε για το 1989 ως “Εξαιρετη” με αναλυτική βαθμολογία 8-4-0, η οποία και αναβαθμίστηκε από το Διευθυντή του Τμήματος, υπό την ιδιότητά του ως Προσυπογράφοντος Λειτουργού, σε 40

9-3-0. Αντίθετα, στις περιπτώσεις των δύο υποψηφίων που προηγούνται αυτής σε αρχαιότητα, δηλαδή των Γεωργίου Γεωργίου και Λοΐζου Λοΐζιδη, ο Διευθυντής έχει υποβιβάσει τη βαθμολογία, με αποτέλεσμα η αρχική "Εξαιρετη" αξιολόγησή τους, με αναλυτική βαθμολογία 11-1-0 και 8-4-0, αντίστοιχα, να μετατραπεί σε "Λίαν Καλή", με αναλυτική βαθμολογία 7-5-0.

Υπό τις περιστάσεις, η Επιτροπή έκρινε ότι ενδείκνυται να γίνουν συνεντεύξεις ενώπιόν της, στις οποίες να κληθούν οι τέσσερις υποψήφιοι που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή, σε ημερομηνία που θα οριστεί αργότερα. Στη συνεδρίαση να κληθεί να παραστεί και ο Διευθυντής του Τμήματος Αλιείας."

Όταν, σύμφωνα με τις πρόνοιες του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990, κοινοποιήθηκε στον κ. Γεωργίου η έκθεσή του για το 1989, απηύθυνε, μέσω του δικηγόρου του, επιστολή προς την Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 21/4/1990, με την οποία υπέβαλλε διαμαρτυρία για τη μείωση της αξιολόγησής του από το Διευθυντή, την οποία χαρακτήρισε ως αδικαιολόγητη και άδικη. Ζήτησε επίσης, όπως η Ε.Δ.Υ. μη στηριχθεί στις συστάσεις μόνο του Διευθυντή, αλλά να καλέσει και άλλους, ανώτερους στην ιεραρχία του Τμήματος, για να διατυπώσουν θέση αναφορικά με τις ικανότητες των υποψηφίων. Τελικά η Ε.Δ.Υ., έκρινε έγκυρη την εμπιστευτική έκθεση του κ. Γεωργίου για το 1989, δεδομένου ότι οι τροποποιήσεις από το Διευθυντή ως Προσωπογράφοντα Λειτουργό είχαν γίνει σύμφωνα με τις σχετικές Κανονιστικές Διατάξεις και προχώρησε στη διεξαγωγή των συνεντεύξεων των υποψηφίων, οι οποίες έλαβαν χώρα στις 5/11/1990 στην παρουσία τόσο του Διευθυντή όσο και του δεύτερου στην ιεραρχία του Τμήματος κ.Αιμίλιου Οικονόμου, Ανώτερου Λειτουργού Αλιείας.

Στο σχετικό πρακτικό της συνδρίας της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 5/11/1990, αναφέρει επί του προκειμένου τα εξής:

"Η Επιτροπή σημείωσε ότι ο λόγος για τον οποίο γίνεται η σημερινή προφορική εξέταση των υποψηφίων είναι οι ισχυρισμοί των τριών από τους τέσσερις υποψηφίους ότι ο Διευθυντής του Τμήματος διάκειται ευμενώς προς την τέταρτη υποψήφια και δυσμενώς έναντι αυτών. Ενόψει τούτου η Επιτροπή αποφάσισε να κληθεί για να βοηθήσει στις συνεντεύξεις και ο δεύτερος στην ιεραρχία του Τμήματος κ. Αιμίλιος Οικονόμου, Ανώτερος Λειτουργός Αλιείας.

.....

.....

Στη συνέχεια προσήλθε στη συνεδρίαση ο Διευθυντής του Τμήματος Αλιείας κ. Ανδρέας Δημητρόπουλος, στον οποίο επεξηγήθηκε ότι η Επιτροπή αποφάσισε τη διεξαγωγή της σημερινής προφορικής εξέτασής των υποψήφιων, ύστερα από παράπονα που εξέφρασαν οι τρεις από τους τέσσερις υποψήφιους ό,τι αφορά την αξιολόγησή τους από αυτόν. Επίσης ενημερώθηκε για την απόφαση της Επιτροπής να κληθεί να βοηθήσει στη σημερινή εξέταση των υποψήφιων και ο δεύτερος στην ιεραρχία του Τμήματος κ.Αιμίλιος Οικονόμου, για να είναι έτσι η διαδικασία αδιάβλητη.

5

10

Ακολούθως η Επιτροπή δέχτηκε χωριστά τους υποψήφιους. Σ'αυτούς υποβλήθηκαν ερωτήσεις σε γενικά θέματα και κυρίως σε θέματα που αφορούν τα καθήκοντα της θέσης, τόσο από το Διευθυντή και τον Ανώτερο Λειτουργό Αλιείας όσο και από τον Πρόεδρο και Μέλη της Επιτροπής Δημόσιας Υπηρεσίας.

15

Μετά το πέρας των συνεντεύξεων ο Διευθυντής αξιολόγησε την απόδοση των υποψήφιων ως εξής:

1. Γεώργιος Γεωργίου: Πολύ καλός. 20
2. Δημήτρης Κοντεάτης: Σχεδόν πολύ καλός.
3. Λοΐζος Λοϊζίδης: Πολύ καλός. 25
4. Μυροφόρα Χατζηχριστοφόρου: Πολύ καλή.

Στη συνέχεια αξιολόγησε την απόδοση των υποψήφιων και ο κ.Οικονόμου. Αυτός ανέφερε ότι κατά την κρίση του όλοι οι υποψήφιοι έχουν κάμει διάφορα λάθη και ότι ο Δημήτρης Κοντεάτης, ο οποίος έκαμε τα λιγότερα λάθη, ήταν λίγο σκαρισμένος. Τον θεωρεί όμως ως τον πληρέστερο στις απαντήσεις του, με δεύτερο το Γεωργίου. Γενικά τους αξιολογεί ως εξής:

30

1. Γεώργιος Γεωργίου: Πάρα πολύ καλός. 35
2. Δημήτρης Κοντεάτης: Εξαίρετος.
3. Λοΐζος Λοϊζίδης: Πολύ καλός. 40
4. Μυροφόρα Χατζηχριστοφόρου: Πολύ καλή.

Στο σημείο αυτό ο Διευθυντής του Τμήματος και ο κ.Οικονόμου αποχώρησαν από τη συνεδρίαση και στη συνέχεια η Επιτροπή

αξιολόγησε και η ίδια την απόδοση των υποψηφίων, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων τόσο του Διευθυντή όσο και του Ανώτερου Λειτουργού Αλιείας κ. Αιμίλιου Οικονόμου. Οι κρίσεις της Επιτροπής έχουν ως εξής:

5

1. Γεώργιος Γεωργίου: Πάρα πολύ καλός.

2. Δημήτρης Κοντεάτης: Πολύ καλός.

10

3. Λοΐζος Λοϊζίδης: Πάρα πολύ καλός.

4. Μυροφόρα Χατζηχριστοφόρου: Πολύ καλή.

Η περαιτέρω εξέταση του θέματος αναβλήθηκε.”

15

Στην επομένη συνεδρία της, ημερομηνίας 13/11/1990, ο Διευθυντής υπέβαλε τη σύστασή του. Από το σχετικό πρακτικό παραθέτω το ακόλουθο απόσπασμα:

20

“Στη συνεδρίαση ήταν παρών και ο Διευθυντής του Τμήματος Αλιείας κ. Ανδρέας Δημητρόπουλος, ο οποίος κλήθηκε να υποβάλει τη σύστασή του με βάση τα τρία κριτήρια στο σύνολό τους, δηλαδή την αξία, η οποία στην παρούσα περίπτωση είναι το άθροισμα της εικόνας των Εμπιστευτικών Εκθέσεων των υποψηφίων καθώς και της εντύπωσης που έκαμαν στις συνεντεύξεις τους ενώπιόν της Επιτροπής και φυσικά και της δικής του γνώσης που έχει ως προϊστάμενος του Τμήματος, τα προσόντα και την αρχαιότητα και αφού βεβαίως λάβει υπόψη και το πλεονέκτημα, το οποίο η Επιτροπή έχει λογίσει στους Γεώργιο Γεωργίου, Λοΐζο Λοϊζίδη και Μυροφόρα Χατζηχριστοφόρου.

25

30

Επίσης ο Διευθυντής πληροφορήθηκε ότι οι τροποποιήσεις που έγιναν από Πρόσυπογράφοντες Λειτουργούς στις Εμπιστευτικές Εκθέσεις του υποψηφίου Γεώργιου Γεωργίου για τα έτη 1982, 1983 και 1984 και του Δημήτρη Κοντεάτη για τα έτη 1982, 1983 1984 και 1985 αγνοούνται, δεδομένου ότι αυτές έγιναν χωρίς να τηρηθεί η πρόνοια της παραγράφου 9 των σχετικών Κανονιστικών Διατάξεων, και έτσι λαμβάνονται υπόψη μόνον οι αξιολογήσεις των Αξιολογούντων Λειτουργών.

35

40

Στη συνέχεια ο Διευθυντής ανέφερε τα εξής:

Συστήνει για προαγωγή τη Μυροφόρα Χατζηχριστοφόρου, η οποία με βάση τη δική του εντύπωση είναι η καλύτερη όσον αφο-

ρά την πρωτοβουλία και την ευθυκρισία.”

Μετά την αποχώρηση του Διευθυντή η Ε.Δ.Υ. ασχολήθηκε με την αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων. Προς το σκοπό αυτό έλαβε υπόψη τα ουσιαστικά στοιχεία από το φάκελο πλήρωσης της θέσης, τους προσωπικούς φακέλους και εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων, τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής, την κρίση της όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στις ενώπιόν της συνεντεύξεις, τη σύσταση του Διευθυντή, τα προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων, το πλεονέκτημα του σχεδίου υπηρεσίας και επαναβεβαίωσε ότι το κατείχαν τρεις υποψήφιοι, ανάμεσα στους οποίους η Αιτήτρια και το Ενδιαφερόμενο Μέρος. Η Ε.Δ.Υ. έκαμε επίσης ιδιαίτερη αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία πέντε χρόνια και κατέληξε ως εξής:

“Η Επιτροπή, υπό τω φως όλων των ενώπιόν της ουσιαστικών στοιχείων, δεν μπόρεσε να υιοθετήσει τη σύσταση του Διευθυντή για τους εξής λόγους:

Είναι φανερό ότι ο Διευθυντής στηρίχτηκε για τους σκοπούς της σύστασής του στην προσωπική του κρίση όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή. Όμως, η κρίση της Επιτροπής ήταν διαφορετική και σύμφωνα με αυτήν ο Γεωργίου ήταν σαφώς καλύτερος από τη Χατζηχριστοφόρου στις συνεντεύξεις, αφού αυτός κρίθηκε ως πάρα πολύ καλός και μάλιστα στο πρώτο επίπεδο των πάρα πολύ καλών. Επίσης, από πλευράς αρχαιότητας ο Διευθυντής δε φαίνεται να απέδωσε τη δέουσα σημασία στην υπεροχή του Γεωργίου έναντι της Χατζηχριστοφόρου κατά ένα σχεδόν χρόνο και οκτώ μήνες. Όσον αφορά τα προσόντα, τόσο ο Γεωργίου όσο και η Χατζηχριστοφόρου διαθέτουν το πλεονέκτημα που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας, δηλαδή μεταπτυχιακές σπουδές σε κατάλληλη ειδικότητα. (Η Χατζηχριστοφόρου έχει M.Sc Degree in Marine Biology και ο Γεωργίου παρακολούθησε επιτυχώς το FAO Internship Programme).

Η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ενώπιον της ουσιαστικά στοιχεία, έκρινε με βάση τα καθιερωμένα κριτήρια στο σύνολό τους - αξία, προσόντα, αρχαιότητα - ότι ο Γεωργίου ΓΕΩΠ-ΠΙΟΥ υπερέχει των άλλων υποψηφίων και αποφάσισε να τον προαγάγει σαν τον πιο κατάλληλο στη μόνιμη (Προϊπ. Ανάπτ.) θέση Λειτουργού Αλιείας Α', Τμήμα Αλιείας, από 1.12.90.”

Εναντίον της νομιμότητας της πιο πάνω απόφασης που δημοσιεύθηκε στην επίσημη εφημερίδα η Αιτήτρια έχει προβάλει διάφορους νομικούς ισχυρισμούς τους οποίους θα εξετάσω στη συνέχεια, με τη σειρά με την οποία αναπτύχθηκαν από τον ευπαιδευτο δικηγόρο της.

5

Ο πρώτος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας αφορά το εύρημα της Ε.Δ.Υ. ότι ο κ. Γεωργίου κατέχει το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης, το οποίο διατυπώνεται ως εξής στην παράγραφο (3) του Σχεδίου:

10

“(3) Μεταπτυχιακά σπουδαί εις καταλλήλους ειδικότητες π.χ. Θαλασσίαν Βιολογίαν, Ωκεανογραφίαν κ.τ.λ. θα θεωρούνται ως πλεονεκτημα.”

15

Ο συγκεκριμένος επί του προκειμένου ισχυρισμός του κ.Χριστοδούλου, δικηγόρου της Αιτήτριας, είναι ότι το κείμενο της πιο πάνω παραγράφου πρέπει να ερμηνευθεί ότι εξυπακούει σπουδές που να καταλήγουν σε δίπλωμα ή τίτλο και εφόσο ούτε δίπλωμα ούτε τίτλος δεν έχει απονεμηθεί στον κ.Γεωργίου για τις μεταπτυχιακές του σπουδές, δεν μπορεί εύλογα να λεχθεί ότι ο υποψήφιος αυτός κατέχει το ως άνω πλεονέκτημα.

20

Από το φάκελο του κ.Γεωργίου προκύπτει ότι παρακολούθησε το FAO Intership Programme in Fish Culture στη Ρώμη από 14/9/1976 μέχρι 13/8/1977 περιλαμβανομένης εκπαιδευτικής επίσκεψης στο Mariculture Laboratory, Ebat, στο Ισραήλ. Δεν αμφισβητείται ότι το “πρόγραμμα” αυτό είναι σε “κατάλληλη ειδικότητα” και ότι ακολούθησε χρονικά τις βασικές του σπουδές που κατέληξαν στην κατάκτηση του Πενεπιστημιακού τίτλου B.A. in Biology το έτος 1969.

30

Όπως μόνι έχει λεχθεί από τους δικηγόρους των διαδίκων και από ό,τι γνωρίζω, δεν έχει μέχρι σήμερα ερμηνευθεί σε οποιαδήποτε υπόθεση ο όρος “Μεταπτυχιακές Σπουδές” στο κείμενο οποιουδήποτε Σχεδίου Υπηρεσίας. Έχει, όμως, ερμηνευθεί ο όρος “Μεταεκπαίδευση” στις υποθέσεις *Δημοκρατία ν Χρίστου* (1991) 3 Α.Α.Δ. 56, *Δημητρίου και Άλλοι ν Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2232), *Ζαπίτης και Άλλος ν Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 3600, καθώς και ο όρος “Μεταπτυχιακή Εκπαίδευση” στις υποθέσεις *Σολωμού και Άλλος ν. Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 3675, *Δημητριάδης ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 627, *Πράτσου και Άλλοι ν Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1905, *Κραμβιά και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1879, *Ιακωβίδη και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2688. Η προσέγγιση ήταν η ίδια και στις δυο περιπτώσεις. Στην υπόθεση *Χρίστου* (ανωτέρω) η Ολομέλεια ανέφερε

40

τα εξής:

“Μετεκπαίδευση” σημαίνει συμπληρωματική εκπαίδευση πέραν από την κανονική. Χρονικά και πραγματικά ακολουθεί τη βασική εκπαίδευση. Ο όρος “μετεκπαίδευση”, στο σχέδιο υπηρεσίας, σημαίνει πρόσθετη εκπαίδευση μετά από την απόκτηση των διπλωμάτων ή πιστοποιητικών, απαραίτητων προϋποθέσεων που αναφέρονται στις παραγράφους (1) και (5).” 5

Σχετικό είναι και το ακόλουθο απόσπασμα από την υπόθεση **Σολωμού** (ανωτέρω): 10

“Μεταπτυχιακή εκπαίδευση”, σύμφωνα με το απλό γραμματικό και κατά κυριολεξία νόημα της φράσης, σημαίνει εκπαίδευση η οποία χρονικά και πραγματικά ακολουθεί τη βασική εκπαίδευση που οδηγεί στην απόκτηση του πρώτου διπλώματος ή πτυχίου και στη συγκεκριμένη υπόθεση σημαίνει εκπαίδευση που έπεται του πρώτου βασικού πτυχίου στην κτηνιατρική.” 15

Στις υποθέσεις **Δημητριάδη** (ανωτέρω) και **Ζαπίτη** (ανωτέρω) το Δικαστήριο απέρριψε εισήγηση ότι ο όρος “μεταπτυχιακή εκπαίδευση” προϋποθέτει απονομή τίτλου ή διπλώματος και επεσήμανε τη διάκριση μεταξύ “μεταπτυχιακής εκπαίδευσης” και “μεταπτυχιακού τίτλου ή διπλώματος”. 20

Πιστεύω ότι η ίδια προσέγγιση επιβάλλεται να υιοθετηθεί και στην παρούσα υπόθεση. Το Σχέδιο Υπηρεσίας της επίδικης θέσης προνοεί για “μεταπτυχιακές σπουδές” και όχι “μεταπτυχιακό τίτλο ή δίπλωμα”. Το γεγονός ότι τη συμπλήρωση των μεταπτυχιακών σπουδών δεν ακολούθησε η απονομή μεταπτυχιακού τίτλου ή διπλώματος στον κ.Γεωργίου, δε σημαίνει ότι αφαιρεί από την Ε.Δ.Υ. την εξουσία που έχει να αξιολογήσει το εκπαιδευτικό αντίκρουσμα των συγκεκριμένων μεταπτυχιακών σπουδών του κ.Γεωργίου και να τον θεωρήσει ότι κατέχει το επίδικο πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας της επίδικης θέσης. 25 30 35

Θα πρέπει να επιστημάνω επί του προκειμένου ότι, όπως έχει επανειλημμένα λεχθεί, η ερμηνεία και εφαρμογή των Σχεδίων Υπηρεσίας είναι έργο που εμπίπτει στην αρμοδιότητα του διορίζοντος οργάνου και το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει αν η ερμηνεία που δόθηκε ήταν λογικά επιτρεπτή, ακόμα και στην περίπτωση που το Δικαστήριο θα υιοθετούσε διαφορετική ερμηνεία. Βλέπε: **Frangoullides and Another v Republic** (1985) 3 C.L.R. 1680, **Papaleontiou v Republic** (1987) 3 C.L.R. 211, **Κλέαρχος Μιλτιάδους και Άλλοι ν** 40

Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1318 και **Rolis Lewis ν Δημοκρατίας** (1989) 3 Α.Α.Δ. 1253.

5 Ενόψει των πιο πάνω, το λιγότερο που μπορεί να λεχθεί υπέρ της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με την απόφασή της ότι ο κ.Γεωργίου κατέχει το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας στην παρούσα υπόθεση, είναι ότι η απόφαση αυτή ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή. Ως εκ τούτου, ο πρώτος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

10

Ο δεύτερος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας εδράζεται στο γεγονός της συμμετοχής, πρόσθετα προς το Διευθυντή, του κ.Οικονόμου στη συνεδρία της Ε.Δ.Υ., ημερομηνίας 5/11/1990, κατά την οποία έλαβαν χώρα οι συνεντεύξεις των υποψηφίων που συστήθηκαν από την Τμηματική Επιτροπή. Όπως έχω ήδη αναφέρει, η απόφαση της Ε.Δ.Υ. να κληθεί στη συνεδρία εκείνη για να βοηθήσει στην εξέταση των υποψηφίων και ο δεύτερος στην ιεραρχία του Τμήματος κ.Αιμίλιος Οικονόμου, λήφθηκε για να είναι η διαδικασία αδιάβλητη κατόπιν των παραπόνων όλων των υποψηφίων, με εξαίρεση την Αιτήτρια, σχετικά με την αξιολόγησή τους από το Διευθυντή. Όπως έχει επίσης λεχθεί, κατά τη συνεδρία εκείνη της Ε.Δ.Υ. ο κ. Οικονόμου είχε λάβει ενεργό μέρος με την έννοια ότι είχε προβεί σε δική του αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων στις συνεντεύξεις. Ο συγκεκριμένος ισχυρισμός της Αιτήτριας σχετικά με την ως

15

20

25 άνω συμμετοχή του κ. Οικονόμου στη διαδικασία πλήρωσης της επίδικης θέσης, είναι ότι με αυτή παραβιάστηκε το άρθρο 35(4)* του περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1990.

30 Πρώτα απ' όλα επιβάλλεται να παρατηρήσω ότι ο περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμος του 1990 (Νόμος αρ. 1/90) δεν έχει εφαρμογή στην παρούσα υπόθεση. Η διαδικασία για την πλήρωση της θέσης άρχισε πολύ πριν τη θέσπιση του Νόμου αυτού και σύμφωνα με το άρθρο 89(β)**, η διαδικασία συνέχισε και ολοκληρώθηκε

*35(4) Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπόψη το περιεχόμενο των Προσωπικών Φακέλων και των Φακέλων των Ετήσιων Υπηρεσιακών Εκθέσεων των υποψηφίων, αιτιολογημένες συστάσεις του Προϊστάμενου του Τμήματος στο οποίο υφίσταται η κενή θέση και την εντύπωση την οποία η Επιτροπή αποκόμισε για τους υποψηφίους κατά την προφορική εξέταση, αν αυτή έγινε

**89(β) οιαδήποτε διαδικασία πλήρωσης θέσης, που εκφερεί ενώπιον της Επιτροπής κατά την ημερομηνία έναρξης της ισχύος του παρόντα Νόμου, θα συνεχίσει και θα ολοκληρωθεί με βάση τις διατάξεις των περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1987.

με βάση τις πρόνοιες του καταργηθέντα περί Δημόσιας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Νόμος αρ. 33/67). Θα προχωρήσω, εντούτοις, στην εξέταση του επίδικου ισχυρισμού με αναφορά, όχι στην πρόνοια του άρθρου 35(4) του Νόμου αρ. 1/90, αλλά στην αντίστοιχη πρόνοια του άρθρου 44(3) του Νόμου αρ. 33/67, η οποία έχει ως εξής: 5

“44(3) Κατά την προαγωγή η Επιτροπή λαμβάνει δεόντως υπ’ όψιν τας περί των υποψηφίων ετησίας εμπιστευτικές εκθέσεις και τας επί τούτω συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος εν τω οποίω η κενή θέσις.” 10

Ο επίδικος ισχυρισμός της Αιτήτριας παραγνωρίζει το γεγονός ότι, όπως έχει νομολογηθεί, η αξιολόγηση των υποψηφίων από το Διευθυντή κατά τη συνέντευξη δεν ισοδυναμεί με σύσταση. Η διάκριση μεταξύ αξιολόγησης κατά τη συνέντευξη και σύστασης από τον Προϊστάμενο του Τμήματος, έχει επισημανθεί και τονισθεί, ανάμεσα σε άλλες, και στις υποθέσεις *Χρίστος Μακαρούνα ν Δημοκρατίας* (1991) 4 Α.Α.Δ. 388, και *Κύπρος Κυπριανού ν Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 1106). Στη δεύτερη από τις πιο πάνω υποθέσεις το Δικαστήριο αναφέρθηκε στην προηγούμενη νομολογία πάνω στο θέμα και κατέληξε ως εξής: 20

“Η Επιτροπή δεν είχε υποχρέωση να αιτιολογήσει οποιαδήποτε απόκλιση της από την αξιολόγηση της Επίσημου Παραλήπτη και Εφόρου, κι’ αυτό γιατί οι απόψεις που εκφράζονται από αξιωματούχο της διοίκησης, ο οποίος συμμετέχει στις συνεντεύξεις, δεν ενέχουν τη σημασία και ούτε εξισώνονται με τις συστάσεις του Τμηματάρχη, που προβάλλονται βάσει του άρθρου 44(3) του Ν.33/67. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Ηλιάδης κ.ά. ν. Δημοκρατίας*, 30 ανωτέρω, *Ανδριανή Μιχαήλ ν. Ε.Δ.Υ.* (1989) 3 Α.Α.Δ. 2789, *Ιωνά ν. Δημοκρατία* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1775).”

Ενόψει των πιο πάνω, η θέση της Αιτήτριας ότι η επίδικη συμμετοχή του κ. Οικονόμου στη διαδικασία προσκρούει στη διάταξη του άρθρου 35(4) του Νόμου 1/90 ή/και του άρθρου 44(3) του Νόμου 33/67 δεν είναι ορθή. Στην πραγματικότητα η εν λόγω συμμετοχή δεν αντίκειται προς οποιαδήποτε νομοθετική πρόνοια. 35

Κάτω από αυτές τις περιστάσεις η νομιμότητα της επίδικης ενέργειας της Ε.Δ.Υ. να καλέσει τον κ.Οικονόμου στη συνεδρία της, ημερομηνίας 5/11/1990, θα πρέπει να κριθεί με αναφορά στο κατά πόσο ήταν εύλογα επιτρεπτή σ’ αυτήν ή όχι. Το πρωταρχικό καθήκον της Ε.Δ.Υ. είναι η εξεύρεση του καταλληλότερου υποψηφίου. Έχει 40

δε νομολογηθεί ότι εναπόκειται στη διακριτική της ευχέρεια ο τρόπος διαπίστωσης της καταλληλότητας των υποψηφίων, πάντοτε, βέβαια, με την προϋπόθεση ότι ο τρόπος που θα επιλέξει δεν αντίκειται προς το Νόμο. Σχετικές επί του προκειμένου είναι οι υποθέσεις

5 *Γεώργιος Αύωνα και Άλλοι ν Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 2038, *Paraskevoulla Maratheftou and Others ν Republic* (1982) 3 C.L.R. 1088, και *Κωνσταντίνος Ιακωβίδης και Άλλοι ν Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2102.

10 Με γνώμονα τα πιο πάνω, κρίνω ότι η επίδικη ενέργεια της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή σ'αυτήν και ότι η επίδικη συμμετοχή του κ. Οικονόμου δεν έχει καταστήσει τη διαδικασία διαβλητή με

15 οποιοδήποτε τρόπο. Στην παρούσα περίπτωση η Ε.Δ.Υ. είχε υπόψη της τις παραστάσεις όλων των υποψηφίων, πλὴν της Αιτήτριας, καθώς και ορισμένες δικές της διαπιστώσεις οι οποίες την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι δε θα ήταν φρόνιμο να στηριχθεί αποκλειστικά στην κρίση του Διευθυντή και τη δική της για την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις. Η Ε.Δ.Υ. δεν αντικατέστησε την αξιολόγηση του Διευθυντή με εκείνη του κ.Οικονόμου, αλλά έλαβε υπόψη, κατά τη δική της αξιολόγηση της αποδό-

20 σεως των υποψηφίων στις συνεντεύξεις, τις αξιολογήσεις και των δυο αυτών Λειτουργών. Η ενέργειά της αποσκοπούσε στη διαμόρφωση της κρίσης της αναφορικά με το βαθμό καταλληλότητας του κάθε υποψηφίου και, με αυτή την έννοια, συνιστούσε ένα από τα προσφερόμενα μέσα διακρίβωσης της καταλληλότητας των υποψηφίων, το οποίο μπορούσε εύλογα να είχε υιοθετήσει κατά την άσκηση της επί του προκειμένου ευρείας εξουσίας της.

30 Για τους πιο πάνω λόγους, ο δεύτερος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ο τρίτος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας αφορά, βασικά, την ειδική αιτιολογία που η Ε.Δ.Υ. είχε υποχρέωση να δώσει για την απόκλιση της από τις συστάσεις του Διευθυντή. Έχει πολλές φο-

35 ρές λεχθεί ότι οι συστάσεις του Προϊσταμένου του Τμήματος αποτελούν ουσιώδες και ανεξάρτητο στοιχείο προσδιορισμού της αξίας των υποψηφίων και δεν μπορούν να παραγνωριστούν από την Ε.Δ.Υ. χωρίς ειδική αιτιολογία: *Γεώργιος Αύωνα ν. Δημοκρατίας* (ανωτέρω) και *Δημοκρατία ν. Έλενας Σταύρου* (1993) 3

40 Α.Α.Δ. 71). Η επάρκεια της αιτιολογίας κρίνεται ανάλογα με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης.

Στην υπόθεση αυτή, η αιτιολογία που δίδεται από την Ε.Δ.Υ. για την απόκλιση της από τις συστάσεις του Διευθυντή υπέρ της Αιτή-

τριας, παρατέθηκε αυτούσια πιο πάνω, ως μέρος του πρακτικού της συνεδρίας της Ε.Δ.Υ. με ημερομηνία 13/11/1990. Από το απόσπασμα εκείνο προκύπτει, κατά τη γνώμη μου, ότι η Ε.Δ.Υ. εκθέτει με σαφήνεια τους λόγους για την απόκλιση της. Οι λόγοι που δίδονται αφορούν την αρχαιότητα του κ.Γεωργίου έναντι της Αιτήτριας και τη διαφορετική κρίση της Ε.Δ.Υ. από εκείνη του Διευθυντή όσον αφορά την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση. Το ερώτημα κατά πόσο η αιτιολογία αυτή είναι επαρκής ή όχι πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απαντηθεί καταφατικά. Στην *Δημοκρατία ν. Σταύρου* (ανωτέρω), λέχθηκε ότι η αρχαιότητα μπορεί να αποτελέσει λόγο για απόκλιση από τη σύσταση του Προϊσταμένου, όταν οι υποψήφιοι είναι περίπου ισότιμοι σε αξία. Η επίδικη αιτιολογία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ούτε αόριστη, ούτε παράνομη, όπως εισηγήθηκε ο δικηγόρος της Αιτήτριας. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία η Ε.Δ.Υ. δεν είναι υποχρεωμένη, κατά την προφορική εξέταση, να καταγράψει ούτε τις ερωτήσεις που υποβάλλονται, ούτε τις απαντήσεις των υποψηφίων σ'αυτές. Η υποχρέωσή της περιορίζεται στην καταγραφή της κρίσης που διαμορφώνει για ένα έκαστον υποψήφιο κατά την προφορική εξέταση [*Εκτωρίδης ν. Δημοκρατίας* (1990) 3 Α.Α.Δ. 922. Δεν επιβάλλεται να δίδει οποιαδήποτε αιτιολογία για την υποκειμενική αξιολόγηση των υποψηφίων στην οποία προβαίνει (βλέπε *Επαμεινώνδας Μεταξάς ν. Δημοκρατίας* (1993) 4 Α.Α.Δ. 598). Επιπρόσθετα, πρέπει να λεχθεί ότι δεν χωρεί έλεγχος της υποκειμενικής κρίσης των μελών της Ε.Δ.Υ. αναφορικά με την απόδοση των υποψηφίων κατά την προφορική εξέταση, σύμφωνα με τη νομολογία όπως έχει εξελιχθεί με τις πιο πάνω δυο αυθεντίες καθώς και την υπόθεση *Χρύσανθος Κωνσταντίνου και Άλλος ν. Συμβουλίου Αμπελοουργικών Προϊόντων* (1992) 3 Α.Α.Δ. 228. Σχετική είναι η υπόθεση *Χριστάκης Νικολαΐδης ν. Δημοκρατίας* (Αρ. 2) (1993) 4 Α.Α.Δ. 1021)].

Ενόψει των πιο πάνω, ο τρίτος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας απορρίπτεται ως αβάσιμος.

Ο τέταρτος νομικός ισχυρισμός της Αιτήτριας επίσης απορρίπτεται ως ανυπόστατος. Ο ισχυρισμός αυτός είναι ότι δε λήφθηκε υπόψη από την Ε.Δ.Υ. το περιεχόμενο των προσωπικών και εμπιστευτικών φακέλων των υποψηφίων. Τα πρακτικά διαψεύδουν τον ισχυρισμό. Σ' αυτά αναφέρεται ότι λήφθηκαν υπόψη τα στοιχεία των φακέλων και γίνεται ειδική αναφορά στις εμπιστευτικές εκθέσεις των υποψηφίων για τα τελευταία πέντε χρόνια. Τίποτε δεν έχει λεχθεί που να ανατρέπει το τεκμήριο της κανονικότητας.

Απομένει να εξεταστεί ο πέμπτος και τελευταίος νομικός ισχυ-

- ρισμός της Αιτήτριας για έκδηλη υπεροχή της έναντι του κ.Γεωργίου. Όσον αφορά τα προσόντα, οι δυο υποψήφιοι είναι περίπου ίσοι εφόσον και οι δυο κατείχαν τα απαραίτητα προσόντα όσο και το πλεονέκτημα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Η Αιτήτρια κατέχει το πλεονέκτημα εφόσον είναι κάτοχος του τίτλου MSc in Marine Biology του Πανεπιστημίου της Ουαλλίας. Όσον αφορά την αρχαιότητα, ο κ.Γεωργίου υπερέρχει της Αιτήτριας κατά ένα χρόνο και οκτώ μήνες. Απομένει η σύγκριση των υποψηφίων ως προς την αξία τους. Η σύσταση του Διευθυντή δεν προσμετρά στην περίπτωση αυτή προς όφελος της Αιτήτριας, αφού η Ε.Δ.Υ. δεν την ακολούθησε, για τους λόγους που εξέθεσε στα πρακτικά της. Για τα έτη 1981 μέχρι και το 1988 και οι δυο υποψήφιοι αξιολογήθηκαν ως Λίαν Καλοί. Μόνο για το 1989 η μεν Αιτήτρια αξιολογήθηκε ως "Εξαιρετη", ο δε κ. Γεωργίου αξιολογήθηκε ως "Λίαν Καλός". Κατά την προφορική εξέταση η Ε.Δ.Υ. αξιολόγησε τον κ.Γεωργίου ως "Πάρα Πολύ Καλό", την δε Αιτήτριας ως "Πολύ Καλή". Η γενική εικόνα που προκύπτει από την πιο πάνω σύγκριση των δυο υποψηφίων δεν τεκμηριώνει, κατά την άποψή μου, τον ισχυρισμό της Αιτήτριας για έκδηλη υπεροχή της έναντι του κ.Γεωργίου, με την έννοια που η νομολογία μας έχει προσδώσει στον πιο πάνω όρο.

- Ενόψει των πιο πάνω, έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η επίδικη απόφαση της Ε.Δ.Υ. ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτήν. Η προσφυγή, ως εκ τούτου, απορρίπτεται και η επίδικη προαγωγή του κ. Γεωργίου επικυρώνεται. Δεν εκδίδεται διαταγή ως προς τα έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.